

Odgovor na tvrdnje Gorana Šušljica o falsifikatima u spisima Elen Vajt

Slavoljub Vulićević – jvulicevic@gmail.com

Ovo je odgovor na tvrdnje o navodnim falsifikatima u spisima Elen Vajt, koje je **Goran Šušljic** izneo u knjizi „Adventisti – Prva zapovest ili Trojstvo“ (prethodni naziv knjige je : „Adventisti do 1931 i Trojstvo“). Elen Vajt je pisala o „*Sotoninoj poslednjoj obmani*“ koja se odnosi na odbacivanje njenih spisa. Da li su ovakve tvrdnje o falsifikatima u njenim spisima pokušaj odbrane njenih spisa od te prevare ili je to prevara svoje vrste?

Uvod

Elen Vajt (Ellen White) je u pismu broj 12 iz 1890. napisala sledeće : **„Sotona... neprestano gura u laži – da odvede od istine. Poslednja sotonina obmana će biti skoncentrisana na to da učini nevažnim svedočanstva Božjeg Duha. ‘Kada nema utvare, rasipa se narod’. (Priče 29:18). Sotona će da radi vrlo mudro, na razne načine i kroz razne posrednike, da uzdrma poverenje Božjeg naroda ostatka u istinitost Svedočanstava.“**¹

Ovde ćemo govoriti samo o tvrdnjama u vezi navodno falsifikovanih citata Elen Vajt koje nalazimo u knjizi „Adventisti – Prva zapovesti ili Trojstvo“². Cilj ovog rada je da se čitaocima da prilika da razmisle i vide da li su tvrdnje o falsifikatima ispravne. Isto se postavlja pitanje da li su neki delovi ove knjige ispunjenje gore citiranog proročanstva Elen Vajt i da li je ovo jedan od „različitih načina“ kojim Sotona čini da adventisti gube poverenje u spise Duha proroštva. Želja je da jednim iskrenim preispitivanjem ovih navoda dođemo do odgovora na ova pitanja.

Knjiga „Adventisti – Prva zapovesti ili Trojstvo“ je doživela mnoge ispravke od kada je prvi put napisana i od kada sam ju prvi put pregledao. U ovom radu nema namere da se napravi sveobuhvatni komentar na ono što je u njoj napisano. U poslednjem izdanju (vreme pisanje ovog dokumenta je kraj juna, 2019.), najveća, a verovatno i najznačajnija promena u toj knjizi je u sledećem :

² [http://advent31.rs/download/Adventisti-](http://advent31.rs/download/Adventisti-PrvaZapovestiliTrojstvo.pdf)

[PrvaZapovestiliTrojstvo.pdf](http://advent31.rs/download/Adventisti-PrvaZapovestiliTrojstvo.pdf)¹ “Satan is . . . constantly pressing in the spurious—to lead away from the truth. The very last deception of Satan will

be to make of none effect the testimony of the Spirit of God. 'Where there is no vision, the people perish'. (Proverbs 29:18). Satan will work ingeniously, in different ways and through different agencies, to unsettle the confidence of God's remnant people in the true testimony". — Letter 12, 1890. 1SM 48.

Pethodne Goranove tvrdnje su se svodile na navodno netačno razumevanja citata Elen Vajt koji prema shvatanju adventističke crkve, govore u prilog Trojstva³

U poslednjem izdanju ove knjige, svi ti citati Elen Vajt se proglašavaju falsifikatima koje su navodno neki adventisti izmenili ili ubacili u njene spise.

Na prvi pogled, a obzirom da je knjiga uglavnom sastavljena od citata Elen Vajt, deluje kao da je Goran Šušljic odani poštovalac spisa Elen Vajt. Ovde ne smatramo da je naš zadatak da ispitujemo motive autora Gorana Šušljica koji su ga rukovodili u toku pisanja i prepravljavanja njegove knjige, nego smatramo da treba da ispitamo tačnost onoga što je napisao, kao i uticaj koji njegova knjiga ima na poštovanje spisa Elen Vajt i poverenje u njih. Važno je da napomenem da Gorana Šušljica, autora knjige, smatram bratom u Hristu i prijateljem. Poznajem ga preko prijateljskog dopisivanja, a ovaj komentar na njegovu knjigu nije nikakav izraz napada na Gorana i njegovu ličnost.

Takođe, ovaj komentar treba shvatiti i kao **otvoreni, bratski poziv** Goranu Šušljicu da na osnovu ovoga što je ovde napisano, preispita svoja shvatanja. **Jedan primer iz života i rada Elen Vajt** će nam pokazati zašto je sama Elen Vajt okarakterisala tvrdnje o promenama u njenim spisima kao sotonsko delo. Reč je o sekretarici Elen Vajt po imenu Feni Bolton (Fannie Bolton), koja je pokušala da menja neke stvari koje je Elen Vajt pisala. Zapazimo da je Elen Vajt imala viziju u vezi toga:

„Glas mi je rekao : ‘Čuvaj se i ne stavljaј svoje poverenje u Feni, da sprema članke i knjige. Ona izbacuje reči koje trebaju da budu i umesto njih stavlja svoje ideje i reči, a zato što je to radila, ona je

postala prevarena, obmanuta i vara i obmanjuje druge. Ona je tvoj neprijatelj.”⁴

Osim bezuspešnih pokušaja da ubaci nešto od svojih ideja, *Feni je tvrdila* da je vršila neke promene u već izdatoj knjizi „Hrišćansko vaspitanje“. Međutim, nakon upoređivanja originalnih rukopisa Elen Vajt sa onim što je otštampano, dokazano je da su Fenine tvrdnje bile samo lažne tvrdnje, jer nikakve promene u štampanoj knjizi nisu postojale u odnosu na originalne rukopise Elen Vajt.

⁴ „A voice spoke to me, ‘Beware and not place your dependence upon Fannie, to prepare articles or to make books. She cuts out words that should appear, and places her own ideas and words in their stead, and because she had done this she has become deceived, deluded, and is deceiving and deluding others. She is your adversary.’” (Letter 59/1894. – To O. A. Olsen, February 5, 1894. 11MR 323)³

Kada u ovom tekstu piše „Trojstvo“, onda se pod tim pojmom isključivo podrazumeva Trojstvo Božanstva kako Ga uči Hrišćanska adventistička crkva u zbirci od svojih 28 verovanja, odn. Priručniku teologije adventista sedmog dana.

Zbog toga što je tvrdnjama o navodnim promenama u izdatim knjigama Elen Vajt Feni pokušavala da izvrši obmanu, Elen Vajt je opisala Feni kao onu koja je u nekim trenucima „zaista bila opsednuta demonima“⁵ Slučaj sa Feni je u ovoj nasoj diskusiji značajan zbog činjenice da je to jedini primer u spisima Elen Vajt kojim je ona naznačila da je neko pokušao da menja i falsifikuje njene spise. Nigde drugde Elen Vajt ne govori o nekim eventualnim promenama u njenim spisima. Ko god je upoznat sa životom i radom Elen Vajt, vrlo dobro zna koliki autoritet je Elen Vajt imala među adventistima. Ona nije prezala da uputi javne ili tajne opomene čak ni najuticajnijim vođama u adventističkoj crkvi, bilo da su to predsednici Generalne konferencije ili bilo koji drugi ljudi na vodećim ili manje važnim položajima u Crkvi. Čak su i oni ljudi koji su bili njeni najuži saradnici i prijatelji, u određenim trenucima dobijali od nje najstrože opomene, kada god joj je Bog pokazao ono što su oni radili ili odlučivali, a što nije bilo u skladu sa Njegovom voljom.

Kako to da se onda šire ovakve ideje o navodnim promenama u spisima Elen Vajt i ubačenim falsifikatima u njih ; čak i za spise za koje imamo i

originale izdate za njenog života? ***Da li su ovakve ideje zapravo ono što je Elen Vajt označila kao „poslednju sotoninu prevaru“?***

Zapazimo da je čak i u vreme Elen Vajt bilo onih koji su tvdili da postoje ljudi koji manipulišu njenim spisima.

U pismu br. 52 iz 1906. godine, Elen Vajt piše da :

„Ima onih koji kažu : ‘Neko manipuliše njene spise’. Ja priznajem

optužbu. To je Onaj koji je moćni savetnik, Onaj ko mi pokazuje stanje

stvari.“⁶

Prema Elen Vajt, oni koji sebi dozvoljavaju da tvrde šta je u njenim spisima od Boga a šta je proizvod ljudi ili nje same, **dozvoljavaju da sotona vrši taj izbor za njih.**

„Ja imam posao da radim, da odgovorim na pogrešna shvatanja onih

koji su, navodno, sposobni da kažu šta je u Svedočanstvima od Boga a

šta je ljudski proizvod. Ako oni koji rade taj posao nastave u tom

smeru, sotonski predstavnici će to uraditi za njih ...“⁷

⁶ „There are those who say, ‘Someone manipulates her writings’. I acknowledge the charge. It is One who is mighty in counsel, One who presents before me the condition of things.“. (Letter 52/1906. – 3SM 64.2).⁵ MR 926, 43,44

⁷ „I have my work to do, to meet the misconceptions of those who suppose themselves able to say what is testimony from God and what is human production. If those who have done this work continue in this course, satanic agencies will choose for them ...“. (3SM, 70)

Prema pisanju Eleni Vajt, kada čovek počne da razdvaja u njenim spisima šta je od Boga a šta od ljudi ili nje same, onda su zapravo **sotonski predstavnici ti koji će napraviti taj izbor za njih.**

Zapazimo u ovom uvodu još i to kako je Elen Vajt okarakterisala delovanje Feni kao one koja je „**uzdrmala i potkopala veru mnogih u svedočanstva Božjeg Duha.**“⁸

Možemo da zaključimo da, prema Elen Vajt, oni koji šire vesti kako su spisi Elen Vajt menjani ili da su određeni citati falsifikati, čine to da se poverenje u njene spise uzdrma i potkopa. Elen Vajt to opisala kao : „**poslednja Sotonina obmana**“.

Preispitivanje „dokaza“ Gorana Šušlića o falsifikatima u spisima Elen Vajt

Ovde komentarišemo zadnju verziju knjige Gorana Šušlića : „Adventisti – Prva zapovest ili Trojstvo“ (prethodan naziv iste knjige je : „Adventisti do 1931 i Trojstvo“), iz juna, 2019. godine. On tvrdi da su falsifikati oni citata gde Elen Vajt koji govore o onome što adventistička crkva smatra Trojstvo. Radi se o citatima kao što su, na primer „tri žive osobe nebeskog tria“, naznaka da je Sveti Duh „treće lice Božanstva“, ili citat o „Tri velikodostojnika“ i slično.

U svojim prethodnim izdanjima, Goran Šušlić je pokušao da objasni ili negira ove citate gomilanjem drugih citata koji navodno govore suprotno od onoga kako ih razume adventistička crkva. U ovom poslednjem izdanju, Goran nedvosmisleno menja svoj stav, te jasno naglašava da su svi ti citati falsifikati ubačeni u njene spise, a da bi se opravdalo verovanje crkve u Trojstvo.

Dovoljno je i ono što smo napisali u uvodu, da ovakve stavove o falsifikatima odbacimo. Ipak, zbog uticaja kojeg ova Goranova knjiga može da ima među nekim adventistima, dužnost nam je da „ispitamo duhove“ na način kako nas o tome uči biblijski Novi Zavet.

Također, u uvodu smo naglasili da, osim slučaja sa Feni Bolton Elen Vajt nikada i nigde nije tvrdila da je ona sama otkrila, ili da joj je Bog otkrio, da je bilo promene u njenim spisima. Na žalost, knjiga Gorana Šušlića je nastavak u seriji mnogih drugih prethodnika koji su u prošlosti javno ili tajno izlazili sa ovakvim tvrdnjama, navodno imajući podršku za svoje tvrdnje u spisima Elen Vajt. Međutim, niko nikada nije dao ni jedan citat gde Elen Vajt piše o promenama u njenim knjigama. Ovo je naročito značajno kada govorimo o knjigama koje su 8 (MR926 94) štampane u vreme života i rada Elen Vajt i za koje imamo originale iz tog vremena, kao i

njene manuskripte, pa čak i njene rukopise pojedinih citata koji su proglašeni falsifikatima.

Na 22 stranici verzije koja se nalazi na internetu od 16.6.19, pod naslovom : „**Falsifikati**“, u vezi verovanja adventističke crkve u Trojstvo, Goran Šušljic tvrdi sledeće :

„Pošto su nosiocima lažnog otpadnog verovanja bili potrebni

argumenti za taj otpad, kao „glavni dokazi“ Trojstva su uzeti citati

koje možemo da izbrojimo sa deset prstiju. Ti citati „od Ellen White“

su „slučajno“ oni, koji koriste izraze kao :

„Tri nebeska Nosioca časti“, „Nebeski Trio“ ili „Tri žive Osobe“. „

Koje argumente daje Goran Šušljic da su ovi citati falsifikati i kako, po njemu, možemo da prepoznamo te falsifikate?

Počecemo sa njegovim prvim „dokazom“ kojeg nalazimo na 23. strani njegove knjige :

1. Prema Goranu Šušljicu, falsifikat je onaj citat koji se očito suproti drugome, a u slučaju kada imamo više citata koji govore o istom pojmu. On za to daje primer dva

Prvi je ovaj :

„’Ko ima ljubav k meni, držaće reč moju; i otac moj imaće ljubav k

njemu: i k njemu ćemo doći, i u njega ćemo se staniti.’ – Jovan 15:23.

Mi, Otac, Sin i sveti Duh ćemo doći i prebivati u njemu.“

{Ellen White: 8MR, 408.2}

“If a man love me, he will keep my words; and my Father will love him,

and we will come unto him, and make our abode with him.” (John

15:23.) We, that is, the Father, Son, and the holy Ghost, [will come] and make our abode in him.“

Drugi, sličan citat je ovaj :

„Duhom će Otac i Sin doći i prebivati u vama. [citiran Jovan 14:23] “
{Ellen White: Bible Echo, Jan 15, 1893}

“By the spirit the Father and the Son will come and make their abode with you. [John 14:23 quoted]“

Prema Goranu Šušljicu je očito da je ovaj drugi citat ispravan, a prvi falsifikovan. Osim toga, kao dodatni dokaz za svoje shvatanje, Goran tvrdi da su navodni falsifikatori namerno napisali pogrešnu referencu 15. poglavlja Jovanovog Jevanđelja, *da bi nam to pokazalo da je reč o falsifikatu*. Goran Šušljic svoju pretpostavku o navodnim falsifikatorima koji namerno greše proglašava kao dokaz. Ovo zahteva pitanje od nas da ako je već neko pokušao da falsifikuje citate, zar bi namerno stavio pogrešnu referencu?

Goran Šušljic ne prihvata ono što je napisano u prvom citatu Elen Vajt, gde ona govori o Ocu, Sinu i svetom Duhu ; kada Isus upotrebljava zamenicu : „**Mi**“. To je jedini razlog zašto on ovaj citat proglašava falsifikatom. Ne postoji nikakav drugi dokaz kojim bi on pokazao da je stvarno reč o falsifikatu.

Elen Vajt, u raznim knjigama i člancima ima na stotine sličnih citata, a koji nemaju nikakvu vezu sa istinom o Trojstvu. Da li sada treba da pretražujemo sve te citate i da ih proglašavamo falsifikatima, zato što se, naoko, razlikuju među sobom? Ovakav Goranov stav otvara vrata za manipulaciju istinitosti spisa Elen Vajt!

Drugi navodni dokaz o falsifikovanju, Goran Šušljic iznosi na 23. strani svoje

To je ideja koja se sastoji od toga da, ako je neki citat zastupljen u spisima u malom broju a postoji veliki broj citata koji (na prvi pogled) navodno govore suprotno, onda je taj citat koji je „u manjini“ – **falsifikat**.

Kao primer za to, on navodi stih: **„...krsteći ih u ime Oca i Sina i svetoga Duha“**

{Matej 28,19}. Prema njemu, ovo je **falsifikat u Bibliji**, jer je u manjini u odnosu na druge novozavetne tekstove koji drugačije govore o krštenju. Opet moramo da postavimo pitanje na osnovu čega i zašto takve tvrdnje?

Po Goranu je isto tako falsifikat kada se tvrdi da je Džejms Vajt (a i drugi)⁹ krštavao „u ime Oca, Sina i Svetoga Duha“. Prema Goranu Šušliću, nije moguće da Elen Vajt ne bi upozorila ili ukorila svog muža da je on krštavao „u ime Oca, Sina i svetoga Duha“.

9 Ovo su dva citata iz spisa Džejmsa Vajta, gdje je jasno napisano njegovo shvatanje o Matej 28:19., odn. obaveznosti poštivanja Isusovog naloga da propovednici krštavaju „u ime oca i sina i svetoga Duha“ :

“Matej 28:18-20 “Dade mi se svaka vlast na nebu i na zemlji. Idite dakle i naučite sve narode krsteći ih va ime oca i sina i svetoga Duha, Učeći ih da sve drže što sam vam zapovijedao; i evo ja sam s vama u sve dane do svršetka vijeka. Amin.” Ovaj veliki nalog se odnosi na jevanđelje, na veru, na krštenje, na spasenje i na duhovne darove.

Jevanđelje je trebalo da se propoveda dokle god je bilo grešnika koji će to čuti. Vera je isto tako potrebna kroz hrišćansku eru. Krštenje je neprestani čin u crkvi, i pastori u 19 veku krštavaju “u ime Oca, Sina i Svetoga duha,” zato što originalni nalog to zahteva. Zahtevi za spasenje izraženi u ovom nalogu su trebali da se drže dokle god grešnici mogu biti spašeni.” 1870 JW, PSG 2

“Vidite nalog jedanaestorici : ‘Idite dakle i naučite sve narode krsteći ih va ime oca i sina i svetoga Duha, učeći ih da sve drže što sam vam zapovijedao; i evo ja sam s vama u sve dane do svršetka vijeka’.” 1868 JW, LIFIN 289.

Ovo je citat od Urije Smita: “Mi smo kršteni u ime Oca, Sina i Svetoga Duha. Matej 28:19. Kroz ovo mi izražavamo veru u postojanje jednog prvog Boga, posredništvo njegovog sina, i uticaj Svetoga duha.” (Uriah Smith, 1858, The Bible Students Assistant, pages 21, 22).

Dakle, bez obzira na to kako su tada neki pojedinci shvatali biblijsko Trojstvo, oni su poštivali Isusov nalog iz Matej 28:19, i nije im ni na kraj pameti bilo da taj biblijski stih proglašavaju falsifikatom. Jer, Matej 28:19. svakako nije falsifikat, nego je istinit biblijski stih.

Očito je da Goran Šušlić previđa na desetine citata gde Elen Vajt govori o krštenju „u ime Oca, Sina i Svetoga Duha“, citirajući upravo Matej 28:19.

Iako on to ne kaže na tom mestu u svojoj knjizi, veća verovatnoća je da on te citate svrstava u grupu, po njemu falsifikovanih citata. Prema tome, gde god Elen Vajt govori o krštenju „u ime Oca, Sina i Svetoga Duha“ – to je falsifikat. Jer, po Goranu je i sam biblijski stih iz Mateja 28:19 – falsifikat. Ono što je u Bibliji, kao i kod ElenVajt činjenica, jeste da su baš ti ti citati koji nam na prvi pogled izgledaju suprotni jedan drugom, a po onome što zaključujemo na osnovu drugih citata, upravo citati koji su nam potrebni da ne bismo krivo protumačili citate koji podržavaju našu ideju. Umesto da takve, navodno manjinske citate shvatimo kao Božju poruku, da preispitamo svoje shvatanje i stavove, *Goran Šušljic predlaže da ih smatramo falsifikatima.*

Treći „dokaz“ navodnog falsifikata koji se nalazi zapisan na 24. strani ove knjige, na prvi pogled izgleda kao onaj koji najviše obećava, a u pravcu toga da dokaže šta je to što Goran Šušljic želi da kaže. On navodi jedan citat gde Elena Vajt govori, kako je Goran preveo sa Engleskog jezika, „o nekima koji su pokušali da menjaju neke knjige“:

„Poruka za porukom mi je dolazila od strane Gospoda u kontekstu opasnosti koje okružuju tebe (A.G. Daniels) i starešinu Prescott-a.

Videla sam da je sotona imao zadovoljstvo da vidi starešine Prescott i Daniels kako preduzimaju generalnu preradu naših knjiga, koje su tolike godine davale dobre rezultate. Ali niko od vas nije od Boga pozvan za to delo... Ja sam od Gospoda dobila jasan stav, da ON nije autor ovih predloga, da se promeni bilo šta u već objavljenim knjigama.“

{Ellen White, Lt 70 – 1910-2+15}

„Message after message has come to me from the Lord concerning the dangers surrounding you and Elder Prescott. I have seen that satan would have been greatly pleased to see Elders Prescott and Daniells

undertake the work of a general overhauling of our books that have done a good work in the field for years. But neither of you is called of God to that work...I have been instructed that the Lord is not the author of the proposal to make many changes in books already published.“.

Prema Goranu Šušljicu, ovo je dokaz da su se predsednik Generalne konferencije A. G. Danijels (A. G. Daniels) i starešina Preskog (Prescott) radili promene u knjigama Elen Vajt.

Prvo, da kažemo u vezi ovoga ono što je jasno svima koji znaju engleski jezik (pohvala Goranu Šušljicu što postavlja originale citata Elen Vajt), da njegov prevod ne odgovara originalu na engleskom.

U originalu Elen Vajt kaže „**Videla sam da bi sotona bio veoma zadovoljan da vidi starešine**

Preskota i Danielsa da preduzmu posao generalne prerade naših

knjiga koje su godinama radile dobar posao u polju.“.

Zapazima uslovnu rečenicu u originalu : „sotona **bi bio** veoma zadovoljan“ kada bi oni to uradili.

Ali, prevod Gorana Šušljica glasi : „**sotona je imao zadovoljstvo da vidi Starešine**

Preskota i Danielsa kako preduzimaju generalnu preradu naših

knjiga...“10

Ukoliko poznavanje engleskog nije dovoljno da se vidi ova razlika u značenju uslovne izjave i potvrdne izjave, dovoljno je već i u samom citatu da vidimo da Elen Vajt jasno govori da je to bio samo „predlog“, a ne nešto što se stvarno desilo:

„Ja sam bila upućena da Gospod nije autor ovog predloga da se prave mnoge promene u knjigama koje su već objavljene.“

Očito je da se radi o predlogu a ne o nečemu što se desilo. Na koji način Goran Šušljic na osnovu ovih citata tvrdi da su za vreme Elen Vajt napravljene promene i falsifikati, kada citat to nigde ne kaže? Zapazimo kako je Goran Šušljic ovde napravio još jednu veliku promenu u prevodu, izmenivši značenje reči : „o kakvim promenama se radi“. Radi se o „generalnom prerađivanju naših knjiga“ i Elen Vajt jasno kaže da Božji plan nije „**da se urade mnoge promene**“ („**to make many changes**“), dok je Goran Šušljic preveo „**da se promeni bilo šta**“.

Postoji jako velika razlika u izrazima „**mnoge**“ i „**bilo šta**“. Ovo je vrlo značajno, jer mi imamo primer gde vidimo da je sama Elen Vajt odobravalala određene predložene promene čak i u njenim knjigama, kao što su, na primer, neke promene u knjizi „**Velika borba**“, izdanje iz 1911. godine :

„Kada sam saznala da Velika borba mora da se ponovo štampa, odlučila sam da trebamo sve pažljivo pregledati da vidimo da li su istine koje ona sadrži izražene na najbolji način da ubede one koji nisu u našoj veri da me je Gospod vodio i posvetio u pisanju njenih stranica. Kao rezultat pažljivog preispitivanja od strane naših najiskusnijih radnika, neke promene su bile predložene. Te promene sam pažljivo preispitala i odobrila. Zahvalna sam da je moj život bio pošteđen, i da sam imala snagu i bistrinu uma za ovaj, a i drugi izdavački posao.“¹¹

¹¹ „When I learned that Great Controversy must be reset, I determined that we would have everything closely examined, to see if the truths it contained were stated in the very best manner, to convince those not of our faith that the Lord had guided and sustained me in the writing of its pages. As a result of the thorough examination by our most experienced workers, some changing in the wording has been proposed. These changes I have carefully¹⁰ “Could have, should have, would have” ovi izrazi prošlog vremena glagola u engleskom su svi hipotetički, i govore o stvarima koje se nisu dogodile u prošlosti. <https://www.perfect-english-grammar.com/could-have-should-have-would-have.html>

Ovo je Elen Vajt napisala 1911., u pismu bratu Vilkoksu (Wicox), u kojem nakon štampanja nove verzije Velike borbe kaže da „**joj se knjiga sviđa**“. („The book pleases me.“. 3SM 123).

Kako to da onda prethodne godine, 1910., Elen Vajt piše Danielsu i Preskotu protiv njihove ideje da menjaju bilo šta u knjigama, kada ovde vidimo da je već sledeće godine sama Elen Vajt pitala naše najiskusnije radnike u koje se svakako uključuju Danijels i Preskot, da preispitaju šta treba promeniti u Velikoj borbi, a kada je dobila odgovor sa predlozima za izvesne promene, ona je sve te promene odobrila?

Konačno, o čemu se radi u ovom citatu koji je Goran Šušljic naveo, a koji kometarišemo kao primer da su knjige Elen Vajt bez njenog znanja menjane već u njeno vreme?

Da li Elen Vajt uopšte govori o njenim knjigama ili o drugim knjigama adventističkih autora, a koje su se koristile za misionstvo? Da li je problem bio u želji ovih vođa crkve da menjaju i unose neistine i lažne nauke, ili je nešto drugo u pitanju?

Ovo je dobar primer kako se vađenjem citata iz njegovog konteksta, na žalost, pokušava dokazivati nešto o čemu citat uopšte ne govori.

Kada se pročita celo pismo Elen Vajt¹², pronaći ćemo da u njemu **uopšte nije reč o promenama u knjigama Elen Vajt**, nego je reč o pokušaju i trudu koji su starešine Danijels i Preskot želeli da ulože, da bi se u knjigama namenjenim za misioniranje popravile neke greške koje su uočili. Briga Elen Vajt nije bila u tome da bi to bio popravak tih knjiga od nekih navodnih falsifikata, niti da je to neki pokušaj izvrtanja istine i uvođenja lažnih nauka, kao što Goran Šušljic želi da kaže. Briga Elen Vajt je bila u tome da će te promene dovesti do toga da će ljudi početi da istražuju druge knjige, i umesto da se koncentrišu na istinu iznesenu u tim našim knjigama, oni će tražiti greške koje treba ispravljati. To bi ujednomoglo poljuljati pouzdanje ljudi u ispravnost naših knjiga.

U nastavku pogledajmo gore navedeni citat koji govori o tome kako Elen Vajt izražava svoju brigu za moguće sumnje koje bi nastale kao rezultat tih promena i šta je to što je Elen Vajt želela da kaže Danijelsu i Prskotu. Ovo je neposredni nastavak tog ciata:

„ ... Ako bi informacija u vezi ovakvog načina rada, čak i u malom

broju slučajeva gde je revizija potrebna postao raširen, seme sumnje

bi prokljalo u mnogim umovima. Sotona bi bio okupiran u radu da

posadi seme nepoverenja i nevere, i to bi zahtevalo mnogo posla da se

popravi zlo koje je urađeno. Neprijatelj istine bi bio srećan da kroz službu palih anđela unese nesigurnost u umovima mnogih u pogledu

¹² Ovde se ono može naći kompletno pismo : <https://m.egwwritings.org/en/book/11033.2000001#examined, and approved. I am thankful that my life has been spared, and that I have strength and clearness of mind for this and other literary work.> (3SM 123,124) doktrina koje su bile uspostavljene pod uticajem Svetog Duha. Prekriven kao onaj koji ima duboko interesovanje da razume istinu, Sotona će tražiti da pokaže navodne greške u onome što ne treba reviziju, i to će uzeti mnogo vremena i **strpljivog rada da se povрати poverenje u onima čiji su umovi nesigurni u vezi nepotrebnih promena. Neka Bog zabrani svojim slugama da menjaju ono što ne mora da se menja. Kada bi naš narod postupao osetljivo u vezi ovog problema i ne bi se predavao preispitivanju i raspravi, mnogo sumnji i konfuzija koji bi sledili, bi bili izbegnuti.** 13

Zapazimo da ona govori da je u nekim knjigama potrebna revizija, ali da, kada bi se to radilo u širokom aspektu (kao što su Danielsi Preskot nameravali), to bi usadilo sumnju kod čitalaca i bio bi potreban veliki napor da se poverenje u naše knjige ponovo uspostavi.

Dakle, ukor Elen Vajt nije bio u vezi nekih pokušaja unošenja lažnih istina u naše knjige, kao što, koristeći ovaj citat Goran Šušljic želi neargumentovano da dokaže, nego je njena briga bila u tome da se ne unese nepotrebno gubljenje poverenja u naše knjige. Promene su vršene kada je bilo neophodno, kao što je primer Velike borba 1911.g. Ali, u to vreme to nije trebalo da bude masovno rađeno, jer bi izazvalo mnogo nepoverenja u istinu među našim narodom, a i među onima kojima su te knjige bile namenjene za misionarski rad.

U istom pismu Elen Vajt savetuje Daniela i Preskota da, umesto da gube vreme na revizije grešaka u tim našim knjigama, treba da pojačaju misionarski rad u gradovima i da se dragoceno vreme troši u tom području rada.

Nigde se u tom pismu gde se nalazi ovaj citat ne spominje neko tajno planiranje da se unese jeres u naše knjige. Cela inicijativa o revidiranju je bila poznata svima i savet koji je Elena Vajt dala nije bio upućen radi nekog tajnog prepravljavanja i unošenju zabluderada u njene spise (a niti u druge naše knjige), kao što Goran Šušljic želi da kaže.

Ironija je to da Goran Šušljic time što insistira da postoje falsifikovani citati u njenim spisima, upravo radi ono protiv čega je Elen Vajt upozoravala naše

vođe u to vreme, a to je da unose nepoverenje u ono što je Bog dao ovoj crkvi kroz njene knjige.

¹³ „If information regarding this sort of work, even as regards the few instances where revisions are needed, should become widespread, seeds of doubt would spring up in many minds. Satan would be busy at work implanting seeds of distrust and unbelief, and it would require much labor to remedy the evil that would be wrought. The enemy of truth, through the ministry of fallen angels, would be pleased to introduce uncertainty in the minds of many in regard to doctrines that have been established by the sanction of the Holy Spirit. Disguised as one who has a deep understanding of truth, Satan will seek to point out supposed errors in that which needs no revision, and it will take much time and patient labor to restore confidence in those whose minds are unsettled by unnecessary changes. God forbids His servants to alter that which needs no change. If our people would all act sensibly in regard to these matters, and not give themselves to a work of questioning and disputation, much doubt and consequent confusion would be avoided.“. (Lt70-1910)

Svako sada može da smatra da je u redu da citate Elen Vajt, baš one koji su im najviše potrebni da bi ostali u istini, proglase kao nešto što je u njenim knjigama ubačeno ili falsifikovano.

Na 24. strani svoje knjige, Goran Šušljic iznosi još jedan navodni dokaz za „falsifikate“. Taj “dokaz” se, prema njegovim rečima, svodi na sledeće :

„EGW je u *apsolutnom* originalu koristila isključivo reč ‘IT¹⁴’ tj. ‘TO’, da bi naglasila da sveti Duh nije treće Biće kao Otac i Sin.“

Ovo bi bio vrlo interesantan argumenat da je Goran Šušljic citirao i dao informacije za taj „apsolutni original“ Elen Vajt, o kom on govori. Kakav je to original i o čemu se radi?

Nažalost, o tom „apsolutnom originalu“ nema ni reči u njegovom daljem tekstu. Ono što Goran Šušljic navodi kao dokaze jesu neke izjave pojedinih ljudi, od kojih su neki otpali od naše vere, kao što je npr. A. T. Džons (A. T. Jones). Goran Šušljic povezuje otpad A. T. Džonsa sa njegovim pisanjem da se za Svetog Duha koristi zamenica muškog roda. Goran tvrdi da zbog tog otpada, navodno, Elen Vajt u „apsolutnom originalu“ uvek koristi zamenicu za srednji rod kada piše o Svetom Duhu a nikada ne koristi muški rod.

Jedini problem sa tom Goranovom tvrdnjom je da nigde ne postoji ni jedna ideja ili zapis o tome da je Elen Vajt rekla da je otpad A. T. Džonsa. Otpad A.

T. Džonsa Elena Vajt povezuje sa pristajanjem uz Keloga u njegovom otpadu u vezi panteizma. Ona nigde ne piše da je Džons bio u otpadu zato što je koristio za Svetog Duha „on“ a ne „ono“. Ovakav zaključak koji Goran Šušljic izvodi je njegova pretpostavka bez ijednog argumenta.

Goran Šušljic dalje citira ono što je profesor Lejsi (Lacey) govorio : kako su neki propovednici oslovljavali Svetog Duha zamenicom srednjeg roda, a Svetog Duha treba oslovljavati zamenicom za muški, a ne za srednji rod.

Nismo sigurni čemu služe ti primeri u Goranovoj knjizi, jer Elena Vajt nije nigde ništa rekla protiv profesora Lejsija, a u vezi ovoga. Profesor Lejsi je bio član uže porodice Elen Vajt (njegova sestra je bila supruga sina Elen Vajt) i bio je njen lični prijatelj. Ujedno, sa drugima je bio njen pomagač u pripremi nekih njenih knjiga u vremenu dok je bila u Australiji.

Izgleda da Goran Šušljic pridaje jako veliki značaj ovom navodnom dokazu da Sveti Duh nije osoba i da nije Treće lice Božanstva. Na žalost, od svega što je napisao u vezi toga, nije dao niti jedan dokaz o tome ko je i kada promenio bezbrojna mesta gde Elen Vajt oslovljava Svetog Duha sa „**On**“. Za mnoge knjige i članke objavljene u časopisima imamo originale štampane za vreme života Elen Vajt i pod njenim isključivim nadzorom.

14 Engleski

Kako je neko mogao kasnije da prepravi sve te originale, pa da umesto engleskog „**it**“ piše „**He**“? Sve je ovo, više nego očigledno, nešto što spada u područje pretpostavki, a ne neke iole ozbiljne argumentacije.

Ono što je Goran, ako je stvarno bio željan izneti istinu o rodu zamenice za Svetog Duha, mogao da napomene, jeste da u grčkom jeziku (kao i u našem) postoji **rod** reči, što nije slučaj za reči u engleskom jeziku. Reč „**duh**“ je u grčkom jeziku **srednjeg roda** i nema nikakve veze sa time da li je duh osoba ili ne. Za primer navodim da naša reč „paprika“, koja je ženskog roda, nama ništa ne kaže o tome da paprika kao biljka pripada povrću, a sve to imajući u vidu da i

„patlidžan“, koji je muškog roda, isto tako pripada povrću. Zar je umesno postavljati pitanje : “zašto paprika i patlidžan pripadaju povrću kada je jedno muškoga a drugo ženskoga roda?”. I u grčkoj i u našoj gramatici, rod reči „**duh**“ nema nikakvu veze sa onim što Goran Šušljic želi da kaže : da rod reči određuje da li je Sveti Duh osoba ili ne.

Elen Vajt je, sledeći tekstove iz Biblije koju je koristila, upotrebljavala zamenicu i srednjeg roda i muškog roda. Ali, kada je naglašavala da je Sveti Duh osoba, treća osoba Božanstva, ona je koristila mušku zamenicu da bi pokazala da se zaista radi o osobi, a nije upotrebljavala zamenicu „it”¹⁵ koja se u Engleskom jeziku uobičajeno koristi za stvari ili reči koje nisu osoba.

Zaključak

Ova četiri dokaza potvrđuju potpunu netačnost mišljenja o navodnom falsifikovanju citata Elen Vajt koja je u svojoj knjizi, od strane 27 do 36. Ostaje činjenica da je Goran Šušljic zasnovao svoju ideju o “falsifikovanju” na osnovu navodnih “dokaza”. Nažalost, osim tvrdnja o navodnim falsifikatima, nismo mogli da pronađemo ni jedan dokaz koji bi to potvrdio.

- Niti “razlika” u sličnim citatima u raznim manuskriptima, pismima i knjigama dokazuje falsifikovanje određenih citata, niti navodna malobrojnost „problematičnih” citata išta kaže u prilog krivotvorenju tih citata. U stvarnosti je očigledno da se neki od citata Elen Vajt ne slažu sa verovanjem koje ima Goran Šušljic.

- Goran Šušljic vadi iz konteksta tekstove *koji su ukor koji je Elen Vajat uputila vodećim*

ličnostima crkve u vezi njihovih namere da revidiraju naše knjige namenjene za misionstvo, pa pokušava da kaže kako se tu radi o unošenju promena u knjige Elen Vajt, a sve radi unošenja “lažne nauke o Trojstvu”. Goran tu prećutno prelazi preko stvarne namere njenog

15 engl. “To”

ukora koji nema nikakvu vezu sa navodnim falsifikovanjem. Te promene, od kojih su, po rečima Elen Vajt neke bile čak i potrebne, bi unele zabunu i nepoverenje u verodostojnost naše nauke u redovima naših vernika i onih kojima se misionira. Njen savet je bio da svoj trud ulože u misioniranje u gradovima, a ne u revidiranje nekih od tih knjiga.

- Konačno, Goranov argument o muškom i srednjem rodu reči „**duh**”, u stvarnosti, znajući da ona neizmenično koristi zamenice i jednog i drugog roda, nema nikakvu podršku u spisima Elen Vajt. On nikada nije dao dokaze tog „**apsolutnog originala**” Elen Vajt, gde je ona za Svetog Duha pisala koristeći isključivo zamenicu srednjeg

Na 27. strani svoje knjige Goran Šušljic piše: „Kao što možemo da

vidimo, napadi na istinu su počeli već za vreme poslednjih godina

njenog života, sa sve većom dubinom kako je vreme prolazilo, kao

npr. zamena IT – TO sa ON i Osobom u svim njenim citatima. Taj

napad je nastavljen još ekstremnijim falsifikatima kao „nebeski Trio”,

“tri žive Osobe”, koji onda, iako u jako malom broju služe kao „dokaz

istine Trojstva”, da bi se lažni Bog potpuno etablirao.“

Pitamo se : “Gde smo to mogli da vidimo? Koje dokaze je Goran Šušljic dao da bismo to mogli da vidimo?”. Ni jedan!

Na osnovu čega je on doneo ovaj zaključak da su to falsifikati i da je neko pravio te izmene? Sve je to u domenu pretpostavki datih bez ijedne činjenice u prilog dokazivanju tih njegovih tvrdnji. U spisima Elen Vajt, kao ni u istorijskim dokumentima nema ni jedna reč o tome.

Nažalost, ovu metodu proglašavanja falsifikatima njemu nepoželjnih citata, Goran Šušljic nije primenio samo na spise Elen Vajt. Tu metodu je primenio i na Bibliju. Pa tako (po svom principu da, ako je neki citat u manjini i naoko suprotan većini citata, to je falsifikat), on kvalifikuje Matej 28:19¹⁶ iz Biblije kao ubačeni tekst, jer se taj tekst ne slaže sa onim što on shvata kao način novozavetnog krštenja. Naravno, Goran Šušljic će u prilog kao dokaz tome što tvrdi, dati jedan manuskript Jevanđelja po Mateju na jevrejskom jeziku koji nema taj stih.

Ono što Goran Šušljic prećutuje je činjenica da je taj kasni manuskript iz 14. veka pripremio španski jevrejski rabin Shem-Tob ben Isaac Ibn Shaprut. Namera tog prevoda je da još jednom pokuša da učini ono što su fariseji i književnici pokušali u više navrata : da ponište Božanstvo Isusa Hrista i istinu o jednom Bogu : Ocu, Sinu i Svetome Duhu.

Na kraju, ostaje nam da damo odgovor na pitanje koje se ovde postavlja u uvodu :

16 “Idite dakle i naučite sve narode krsteći ih va ime oca i sina i svetoga Duha,” [prevod : V.S. Karadžić].

Da li je ovo **poslednja velika prevara**, da će sotona pokušati da poljulja poverenje ljudi u njene spise i Duh proroštva, o kojoj je pisala Elen Vajt?

Mi nismo proroci da znamo da li je ovo ta „poslednja prevara“. Ali, prema svemu iznesenom u ovom radu to je svakako jedna od najsuptilnijih primera te prevare koja podriva poverenje čitalaca u verodostojnost spisa Elen Vajt. U ovom slučaju, čitaoci su pozvani da odbace sve citate Elen Vajt koji podržavaju Trojstvo i ličnost Svetog Duha. U drugim slučajevima, čitalac može da koristi ove navodne dokaze da sada slobodno, gde god neki citat u spisima Elen Vajt ne odovara njegovom shatanju, nekoj njegovoj istini, to proglasi kao falsifikat ili nešto što je izmenjeno. Konačno, ako se ovaj princip primeni na Bibliju, što Goran Šušlić radi, ljudi postaju slobodni da odrede šta jeste a šta nije istinito u Bibliji.

Dodatak 1

Kontrola nad spisima Elen Vajt i Zaostavština Elen Vajt¹⁷

Da li je ideja o izmenama u spisima Elene Vajt, pa čak i novodnim izmenama za vreme njenog života i rada, osnovana na činjenicama ili, jednostavno, na nepoznavanju istorije i načina na koji su spisi Elene Vajt bili kontrolisani u njeno vreme, a i nakon njene smrti?

Pregled nekoliko činjenica o tome će nam pomoći da shvatimo koliko je ideja o izmenama neosnovana.

Elena Vajt je za vreme svog života bila jedini vlasnik svojih spisa. Ona je u potpunosti kontrolisala pristup svojim spisima. Ona je imala sekretarice koje su joj pomagale u pripremi njenih spisa za štampu. Obično bi sekretarice prekućavale njen rukopis u manuskripte koji su pripremani za štampu. Elen Vajt bi ponovo čitala te manuskripte, ispravljala što je smatrala da je bilo potrebno ispraviti i potpisivala odobrenje manuskripta za štampu.

Za primer imamo izveštaj iz vremena pripreme izdanja „Velike borbe“ iz 1911. godine.

Ona je, kao i uvek kada je njen rukopis trebalo pretočiti u štampano izdanje, pregledala knjigu da bi bila sigurna da je otštampana i izdata onako kako je ona pripremila¹⁸.

Crkva ili crkvena administracija nije imala kontrolu nad njenim spisima : niti za vreme njenog života, niti nakon njene smrti.

18 Upismu bratu Vilcoxu (Wicox) Elen Vajt kaže nakon štampanja nove verzije Velike borbe da „**joj se knjiga sviđa.**“ (The book pleases me. 3SM 123)¹⁷ Na engleskom „Ellen G White Estate“

Elen Vajt je 1912. godine napravila testament kojim je, za upravljanje njenim spisima za period nakon što bude „zaspala u Gospodu“, dala poverenje jednom telu koje se sastojalo od pet osoba, poverenika, koje je ona sama izabrala. To telo se naziva „Zaostvština Elen Vajt ¹⁹“.

Poverenici iz ovog tela, koji su tada bili navedeni u testamentu su bili : Artur Daniels (Arthur G. Daniells), tadašnji predsednik Generalne konferencije, Wiliam Vajt (William C. White), njen sin, Klarenc Krajsler (Clarence C. Crisler), sekretar, Čarls Džones (Charles H. Jones), upritelj izdavačke kuće Pacifik Pres (Pacific Press) i Francis Vilkoks²⁰ (Francis M. Wilcox) urednik Rivju end Heralda (Review and Herald).

U dvanaestom paragrafu testameta, Elen Vajt daje uputu da, za slučaj da ovo telo ostane bez nekog od poverenika, ostali poverenici trabaju, većinom glasova, izabrati naslednika.

Ukoliko ne bi mogli da se dogovore većinom glasova o tome ko bi bio naslednik, tada bi to trebalo da uradi Izvršni odbor Generalne konferencije. Ono što je značajno napomenuti jeste da je izbor ovih osoba osnovan na poverenju koje je Elen Vajt imala u njihov stav prema njenim spisima i njenom proročkom daru. U praktičnom smislu, Zaostavština Elen Vajt je odvojeno telo od crkvene administracije i jedino ovlašteno telo koje u vlasništvu ima njene spise.

Još je značajno dodati da, dok su drugi poverenici Zaostavštine Elen Vajt bili članovi tog tela, još uvek je njihovo puno radno vreme bilo na drugim funkcijama u crkvi. Jedini član Zaostavštine Elen Vajt koji je bio zaposlen u ovom telu puno radno vreme, bio njen sin Vilijam Vajt. Sve do svoje smrti 1937. godine, on je kao sekretar ovog tela bio isključivo uključen u pripremu njenih spisa za štampanje, bilo da se radi o njenim knjigama ili kompilacijama.

Elen Vajt je više puta naglasila da je njen sin Vilijam Vajt, po Božjim uputama, trebao biti onaj koji se brine oko njenih spisa i njenog izdavačkog dela. Nakon njegove smrti, funkciju sekretara Zaostavštine Elene Vajt je preuzeo njegov sin Artur Vajt (Arthur L. White), koji je devet godina bio sekretar i četiri godine asistent sekretara.

Nakon sagledavanja, možemo videti koliko nepoznavanje ovih činjenica o vlasništvu i kontroli utiče na to da neki olako prihvataju ideju o izmenama spisa Elen Vajt. Vilijam Vajt je, praktično, bio direktno uključen u proces kontrole njenih spisa sve do svoje smrti 1937. godine. Neosnovano je i pomisliti da je on bio uključen u bilo kakvo konspirativno ubacivanje falsifikata u spise Elen Vajt : pre ili posle njene smrti.

Zapazimo isto tako da neki od ljudi koje je Elen Vajt izabrala kao poverenike za njene spise nakon njene smrti, su još u vreme života i rada Elen Vajt govorili da adventisti veruju u Trojstvo.

¹⁹ U paragrafu broj 5 ona navodi imena ovih ljudi i naslove knjiga koje ostavlja u njihovom vlasništvu kao i primedbu da svi manuskripti i sve što njima pripada je isto u vlasništvu ovog tela.

²⁰ F. M Vilkoš je još 1913. godine napisao u Review and Herald da adventisti veruju u Trojstvo.

Na primer, F. M Vilkoš, kao glavni urednik časopisa Adventist Rivju (Adventist Review), je u tom adventističkom službenom glasilu, 1913. godine napisao sledeće :

“Radi onih koji žele da detaljnije znaju glavne karakteristike vere koju drži ova zajednica, mi ćemo navesti da adventisti sedmog dana veruju :

U božansko Trojstvo. Ovo Trojstvo se sastoji od večnog Oca, kao ličnosti, duhovnog bića, svemoćnog, sveznajućeg, beskonačnog u sili, mudrosti i ljubavi; od Gospoda Isusa Hrista, Sina večnog Oca, kroz koga je sve stvoreno i kroz koga će biti ispunjeno spasenje i otkup; i od Svetog Duha, trećeg lica Božanstva, sile obnovenja u delu otkupljenja.” (RH, October, 9. 1913. p. 21)

Drugi primer je pismo Artura Danielsa iz 1915. godine, koje je objavljeno u jednom religioznom, neadventističkom časopisu, a u vezi pitanja da li adventiti veruju ili ne u potpuno Božanstvo Isusa Hrista i u Trojstvo, i u kojem je on napisao sledeće :

“Hrišćanska adventistička denominacija ne negira, niti dovodi u pitanje Božanstvo Sina Božijeg. Ništa se ne može naći u popisu izjava naše zajednice tokom sedamdeset i jedne godine našeg postojanja, što bi pokazalo da mi ne verujemo u Božanstvo našeg blaženog i jedinog Spasitelja. Pojedinci među nama su možda, u početku naše istorije, donekle bili zbunjeni u vezi Trojstva. Neki od njih su davali izjave u svojim spisima koje nikada nisu bile prihvaćene od strane zajednice.

Već dugi niz godina, svaki iskaz svih naših pisaca izražava

neograničeno poverenje u

Hristovo Božanstvo. Sve što treba neko da uradi da bi proverio ove činjenice, jeste da prođe kroz arhivu časopisa naše denominacije i mnogih knjiga koje smo izdali.“²¹

Nema sumnje da ovakvi stavovi o Trojstvu nisu predstavljali nikakav problem za Elen Vajt da ove ljude izabere kao poverenike za svoje spise nakon njene smrti. Da su oni bili uključeni u navodno menjanje njenih spisa još za vreme njenog života, kao što je to Goran Šušlić napisao u svojoj knjizi, zar bi ona imala poverenje u njih da im ostavi svoje spise na upravljanje nakon svoje smrti? Oni koji podržavaju ideju da su ovi ljudi prepravljali spise Elen Vajt, i to još za vreme njenog života, to rade bez ikakve osnove.

²¹ Original ovog teksta u časopisu “Kristijan Vorkers Magazina” (The Christian Workers Magazine), Volumen 16 strana 681: http://books.google.com/books?id=mVgxAQAAAMAAJ&printsec=frontcover&source=gbs_ge_summary_r&cad=0#v=onepage&q&f=false

Dodatak 2

Koje dokaze imamo u vezi autentičnosti trinitarnih izjava Elen Vajt?

Postoje mnogi citati Elen Vajt koji jasno upućuju na Trojstvo, kao što su citati o krštenju

„u ime Oca, Sina i Svetoga duha“, o „tri Najveća Velikodostojnika“, o „Svetom Duhu kao trećem licu (osobi) Božanstva“, i td. U ovom delu ćemo pogledati kako mi možemo proveriti autentičnost tih citata Elene Vajt. U svojoj knjizi, Goran Šušlić na strani 33 navodi sledeći citat Elen Vajt:

„Postoje TRI ŽIVE OSOBE nebeskog TRIJA; u Ime ove tri velike velike

sile, Oca, Sina i svetog Duha dobijaju oni, koji prihvatahy Hrista,

krštenje žive vere“

{Ellen White: Testimonies for the Church, Series B, No. 7, 63, 1905. Evangelism, p. 615} “There are three living persons of the heavenly trio; in the name of these three great powers—the Father, the Son, and the holy Spirit— those who receive Christ by living faith are baptized,

and these powers will co-operate with the obedient subjects of heaven in their efforts to live the new life in Christ. . . “22

Nakon ovog citata, bez ikakvih dokaza Goran Šušlić izvodi sledeći zaključak:

„Ovaj citat je u stvari falsifikat sa posebno hulnim napadom na

istinitog

živog Boga, i suproti ne samo literaturi od EGW, nego posebno jako i Bibliji, gde se radi o pečatu jedinog živog Boga iz Otkrivenja, i ukazuje na odluku, Kojeg Boga sa Njegovim pečatom smo izabrali i molimo Mu se. Sa druge strane je učinjen pokušaj, da se napravi „dokaz“ Trojstva kroz falsifikovani izraz „tri žive osobe“, i da onda ta konstelacija označava, da je pečat živog Boga Oca u stvari pečat „živog“ Trojstva..“

Pogledajmo šta su zapravo činjenice u vezi ovog citata, koje nam pokazuju kako je ovakav zaključak Gorana Šušlića baziran samo i jedino na njegovim pretpostavkama, a ne na dokazima.

Ovaj citat se nalazi u Svedočanstvu za crkvu, Serija B.

Ovde je kopija originala tog Svedočanstva štampanog 1905. godine :

²² prekopiran original iz Goranove knjige.

Na donjem delu naslovne stranice, zapazimo da piše da je ovo Svedočanstvo za Crkvu izdato za autora, Elen Vajt. Dakle, ovo nije knjiga koju je objavila Crkva, nego sama Elen Vajt.

Taj citat nalazimo na 63. strani tog otštampanog originala :

Vidimo da je taj citat u potpunosti isti kao što je citiran u nekim knjigama i kao što je citiran u knjizi „Evangelizam“.

Nadalje, mi posedujemo i manuskript ovog svedočanstva :

Ovo je originalni manuskript koji je bio pripremljen za štampanje ovog Svedočanstva, gde se na 4. strani vidi da je taj citat identičan onom koji se nalazi u otštampanoj knjizi.

Mi znamo da je Elen Vajt pregledala ovaj manuskript pre štampanja, jer, na njenoj prvoj stranici vidimo rukopis Elen Vajt, gde je ona dodavala ili

prepravljala neke rečenice, pre nego što je manuskript upućen na štampanje :

Ovo je prva stranica originalnog manuskripta, na kojem se vidi rukopis Elen Vajt, koji pokazuje da ga je ona pre štampanja pročitla i po svojem mišljenju i potrebi ispravila.

Vidimo da na 4. strani nema nikakvih ispravki koje je Elen Vajt napisala u vezi sadržaja citata o „Nebeskom triu“.

U nekim slučajevima, ne samo da imamo manuskripte nego imamo i izvorne rukopise Elen Vajt, koje su njene sekretarice prekućavale u toku pripreme manuskripta. To je slučaj i sa ovim citatom o „Nebeskom triu“, i mi imamo njegov originalni rukopis od Elen Vajt :

Ono što je još interesantije u vezi ovog citata je to da o „Nebeskom triu“ imamo još jedan dodatni dokaz, i on ne dolazi iz adventističkih izvora. Reč je o tome da je ovo što je Elen Vajt napisala u ovom citatu, zapravo citat iz jedne religiozne knjige koju je Elen Vajt posedovala u svojoj biblioteci. Autor knjige je američki protestanski pastor Vilijam Bordman (William Boardman)²³:

Prethodni kontekst ovog citata o Ocu, Sinu i Svetome duhu, Elen Vajt je isto citirala iz Bordmanove knjige. Celo poglavlje koje je napisao autor Vilijam Bordman, iz koga potiče citat Elen Vajt, je u vezi Trojstva.

²³ Vilijam Bordman, Viši Hrišćanski život, strana 105 (William Boardman, The Higher Christian Life) Ova knjiga Vilijama Bordmana se može naći u celini

ovde: http://www.svetlostistine.org/BiblijskaDoktrina/Trojstvo/The_Higher_Christian_Life_William_Boardman.pdf

Na popisu knjiga koje je Elen Vajt posedovala u svojoj biblioteci, nalazi se i ova knjiga:

U toj knjizi Viliama Bordmana koju je Elen Vajt imala, nalazi se i njen potpis.

Mi imamo slične dokaze i za druge citate koje Goran Šušljic pominje u svojoj knjizi tvrdeći da su u pitanju falsifikati. Ali, primer ovog jednog je dovoljan da pokaže i objasni veličinu i opasnosti od pretpostavka koje Goran Šušljic iznosi u svojoj knjizi bez ikakvog dokaza. Nasuprot, svi dokazi pokazuju autentičnost tih citata.

Nakon pregleda svih dokaza u vezi ovog citata, jednostavno je izvesti zaključak da je ideja o falsifikatu ovog citat potpuno neosnovana.

Mi imamo toliko dokaza za autentičnost tog citata, da, ako pogledamo činjenice, ostaje samo jedan zaključak : **citat je autentičan**.

Godine 1905., kada je izdato ovo Svedočanstvo, niko nije imao kontrolu nad spisima Elen Vajt osim nje same i njenog najužeg tima.

Videli smo da svi originali, kao što su štampano izdanje, manuskript, rukopis, knjiga odakle je Elen Vajt citirala, snažno dokazuju da je taj citat verodostojan, onako kako ga je Elen Vajt napisala i kako je neizmenjen došao do naših dana.